

följde en överläggning. I denna deltog också de till kröningen kallade ständerna. Riksrådet godtog i ett öppet brev av den 31 oktober deduktionen. Det utvecklade den yttermera. Det deklarerade »efter lagen», med ständernas ja och samtycke, att Sveriges rike tillhörde konung Christiern, konung Hans' ende son, av rätt arv och lagligt efterföljande, icke efter någon utväljelse. Det lovade att kröna och krisma konungen till sin och Sveriges rätte arvherre och konung, utan någon utväljelse, när han så krävde ¹.

Enligt den svenska landslagen är konung till riket väljande, ej ärvande. Det är tydligt, att denna riksrådets deklARATION och detta löfte inte står i överensstämmelse därmed. Allen, Paludan-Müller och andra har starkt framhått detta. Men lika tydligt är, i motsats till vad man menat, att Johan Sucket och Jens Andersen inte kunnat bygga sin framställning på en S:t Eriks skrivna lag, den svenska landslagen, vilken sade raka motsatsen, och utan vidare kunnat få riksråd och ständer med sig. Den skrivna lag, de åberopade, måste i någon form ha existerat. Begreppet S:t Eriks skrivna lag måste ha haft en annan och vidare omfattning.

Vad Johan Sucket och Jens Andersen förstått med S:t Eriks skrivna lag kan fås fram, om man utgår inte från landslagen, utan från marsöverenskommelsen i Uppsala. Det hade här från segrarnas sida lovats att hålla vid makt »alle nyttige brev och recesser, evar de gjorde äre, i Kalmar eller annorstädes, vilke vår nådigste herre och desse tre riken nyttige äre», och att fullgöra dem efter riksrådets råd och samtycke ². Till dessa brev och recesser från Kalmar hörde självfallet också unionstraktaten av 1397. I denna möter följande bestämmelse: »giver gud denne konung (Erik) son eller dem efter honom komma en son eller flere, då skall en till konung väljas och tagas över alla tre rikena och ej flere» ⁴.

¹ Sveriges traktater III, 623.

² C. F. Allen, *De tre nordiske Rigers Historie 1497—1536*, III: 1, 305; Paludan-Müller, *De første Konger af den Oldenborgske Slægt*, 351.

³ Sveriges traktater III, 606.

⁴ Sammastädes II, 564.